

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 36/07-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. apríla 2007 v konaní o sťažnosti P. L. (...), t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, ktorou namietal porušenie svojich práv podľa čl. 6 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 písm. c) a d), čl. 5 ods. 1 písm. a) a čl. 13 v spojení s čl. 6 ods. 1 a čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 1 To 110/2005, takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti P. L. **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. marca 2007 doručená sťažnosť P. L. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich práv podľa čl. 6 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 písm. c) a d) a čl. 5 ods. 1 písm. a) a čl. 13 v spojení s čl. 6 ods. 1 a čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 1 To 110/2005.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po vykonanom dokazovaní takto rozhodol:

„Najvyšší súd SR v konaní vedenom pod sp. zn. 1 To 110/2005 zamietnutím odvolania sťažovateľa porušil právo P. L. (...) bytom Ž. na spravodlivý súdny proces, právo na slobodu a bezpečnosť zaručované v čl. 6 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) a d) a čl. 5 ods. 1 písm. a) Dohovoru a právo na účinný opravný prostriedok zaručovaný čl. 13 Dohovoru v spojení s čl. 6 ods. 1 a čl. 5 ods. 4 Dohovoru, ktorý bol vyhlásený pod č. 209/1992 Zb.

Zrušuje rozsudok Najvyššieho Súdu SR sp. zn. 1 To 110/2005 zo dňa 8. 2. 2006 a vec mu vracia späť na ďalšie konanie.

P. L. (sťažovateľovi) sa priznáva spravodlivé zadostučinenie (...) vo výške 1500 slovenských korún za každý deň vedenia ktoré sťažovateľ podstúpil, a ktoré je Najvyšší Súd SR povinný vyplatiť sťažovateľovi (...) ako aj 1 milión sk za porušenie čl. 6 ods. 1 Dohovoru.“

Dňa 2. apríla 2007 bolo ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľa označené ako „*Vzatie sťažnosti (návrhu) späť*“, v ktorom uviedol, že „*žiadosťou zo dňa 1. 3. 2007 a zo dňa 5. 3. 2007*“ som požiadal ústavný súd, „*aby vo veci (...) sťažnosti ktorú rozhodnutím zo dňa 7. 3. 2006 zn. Rvp 315/06 odložil, znovu konal*“.

Ďalej sťažovateľ uviedol, že „*vzhľadom k novým skutočnostiam ktoré nastali, už netrvám na mojich žiadostiach aby ústavný súd vo veci mojej sťažnosti konal, a výslovne týmto beriem svoj návrh na začatie konania späť*“.

Podľa § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

Z citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde vyplýva, že ponecháva ústavnému súdu možnosť úvahy, či záujem o ochranu ústavnosti nie je dôležitejší než rozhodnutie sťažovateľa vziať svoj návrh späť (II. ÚS 38/96, II. ÚS 185/06).

V danom prípade ústavný súd dospel k záveru, že nie sú dôvody na to, aby návrhu sťažovateľa o späťvzatie sťažnosti nevyhovel. Vychádzal pritom aj zo skutočnosti, že k späťvzatiu sťažnosti došlo ešte pred rozhodnutím ústavného súdu o jej prijatí na ďalšie konanie podľa § 25 zákona o ústavnom súde, a preto prejav vôle sťažovateľa akceptoval.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. apríla 2007